

Sv. Ansfrid

Plinio de Oliveira

3. mája 2020 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na máj

Životopisné údaje:

Ansfrid, gróf z Brabantu, absolvoval vojenskú kariéru za cisára Otta III. a neskôr za cisára sv. Henricha. Oženil sa s dámou zo šľachtickej rodiny, s ktorou mal jednu dcéru. Potom sa manželia dohodli, že budú žiť spolu ako brat a sestra v dokonalej čistote. Gróf založil opátstvo v Heiligenbergu, v diecéze v Liège a grófka utratila svoj majetok na založenie a výstavbu kláštora v Thorne. Neskôr táto vznešená dáma aj so svojou dcérou prijala rehoľné rúcho a obe žili životy vo veľkej svätosti.

V roku 974 zložil Ansfrid zbrane, ktoré nosil v pamätných kampaniach, na oltár Panny Márie a slávnostne vyhlásil tieto slová:

„Až doteraz som bojoval za časnú slávu a obranu chudobných, vdov a sirôt. Od tohto momentu sa dávam pod ochranu Panny Márie a budem neustále bojovať za dobývanie duší, Božiu slávu a svoju spásu.“

V roku 994 bol ustanovený za biskupa v Utrechte. Z času na čas opúšťal povinnosti v diecéze, aby sa utiahol do niektorého z kláštorov, ktoré založil. Zomrel 3. mája 1010 a netrvalo dlho, kým si ho začali oprávnene ctiť za jeho svätý život.

Komentár prof. Plinia:

Životná premena sv. Ansfrida z bojovníka na duchovného je nádherná. Jednota, ktorú človek vidí v oboch stavoch, do ktorých bol rozdelený jeho život, je tiež krásna. Na jednej strane bol rytierom, ktorý bojoval za chudobných, vdovy a siroty pre lásku k nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Na druhej strane bol ako biskup tiež bojovníkom, ale bojovníkom s vyšším cieľom, t. j. pre spásu duší. Tu vidieť, že postoj sv. Ansfrida potvrdený jednotou života, ktorý prežíval v neustálom boji v duchovnej aj časnej oblasti, je opakom pacifistického postoja našich dní.

Pre túto pacifistickú mentalitu je akýkoľvek boj – či už ide o ideovú alebo hmotnú vojnu – sám osebe zlo. Ľudia by nemali medzi sebou bojovať, pretože v hĺbke ich ideí neexistuje nezhoda a všetko sa dá vyriešiť dialógom. Z tohto dôvodu je boj vždy zlo.

Život sv. Ansfrida nám ukazuje opak. Keď opustil vojenský stav, nevyhlásil, že popiera tento život, alebo že sa domnieva, že je v protiklade s katolíckymi ideálmi. Jeho život je potvrdením toho, že vojna je normálny stav ľudí tu na zemi. Je zrejmé, že vojna je zlo, ale je to nevyhnutné zlo, ktoré možno ospravedlniť vzhľadom na vyššie dobro. Lebo existujú veci, ktoré sú cennejšie ako mier a mier pre ne možno obetovať.

Na jednej strane, keď človek musí mier porušiť, ľutuje to, pretože mier miluje. Na druhej strane však bojuje s radosťou, pretože chápe, že je to spôsob, ako slúžiť Bohu, aby sa dosiahlo vyššie dobro. Preto miluje boj a vojnu. Vojna aj boj zdieľajú dôstojnosť vyššieho dobra, pre ktoré sú stvorené.

Sv. Ansfrid vstúpil do cirkevného života s týmto duchom: „Nezanechávam svoj stav bojovníka. Budem pokračovať v boji na vyššej úrovni, ktorá je náukovou a duchovnou úrovňou. Boj za chudobných, vdovy a siroty, ktorí boli súčasťou môjho života bojovníka v časnej oblasti, sa zmení v boj za záujmy večného života. Ale budem pokračovať v boji, pretože som rád bojovníkom. Som rovnaký biskup, ako som bol predtým vojak, pretože v tomto živote je všetko vojna. Všetko je vojna, pretože existuje diabol, existuje zlo, existuje prvotný hriech. V dôsledku toho si musí dobrý človek udržať trvalý bojovný postoj. Som na tento postoj hrdý.“

Ansfrid je svätý kanonizovaný katolíckou Cirkvou, čo znamená, že hrdinským spôsobom praktizoval cnosť lásky. Revolucionári radi hovoria, že táto cnosť je nezlučiteľná s bojovnosťou, či už ideovou alebo fyzickou. Keď však Cirkev poukazuje na život sv. Ansfrida ako na model, pozýva nás, aby sme ho napodobňovali. Svätý je živá realizácia učenia nášho Pána v evanjeliu.

Život sv. Ansfrida by v nás mal posilniť chápanie militantného charakteru Cirkvi. Mal by nás povzbudiť, aby sme aj my mali militantného ducha a tešili sa z boja za vyššiu vec, ktorá je vecou Panny Márie. Jeho život by nám mal tiež dať istotu, že katolícka náuka je bezpečná ako skala, úplne odlišná od pacifistického zmätku, ktorý sa dnes všade šíri. Pacifizmus je zbraň Revolúcie na odzbrojenie ľudského ducha, jeho znecitlivenie a podrobenie si človeka. Preto žijeme v období bdelosti, boja a viery.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-ansfrid/>